

Макарівські ВІСТІ

П'ЯТНИЦЯ,
2 березня
2012 року
№ 9 (10709)

Газета виходить
з 10 січня 1932 року
Ціна договірна

СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИПУСК

Шановні макарівчани!

Щиро дякую за Ваші відкриті серця, радісні усмішки, увагу й турботу, яку Ви подарували мені під час святкування Масляної.

З давніх-давен це свято для нашого народу було джерелом світлої радості, зміцнення віри в перемогу добра і сподівань на краще майбутнє.

Спілкуючись з Вами, я вкотре переконався, що головний скарб Макарова - це його жителі - працьовиті, талановиті й високодуховні люди.

Нині Макарів, зберігаючи й примножуючи найкращі здобутки і традиції минулих часів, робить вагомий внесок у соціально-економічну розбудову нашої незалежної держави, поповнює скарбницю національної культури і духовності, виховує для країни талановиту молодь.

Я горджуся тим, що стояв на одній сцені зі славними нащадками козацького війська, які, розвиваючи найкращі традиції своїх предків, продовжують їхню гідну справу.

Бажаю Вам, шановні макарівчани, і Вашим родинам здоров'я, щастя, злагоди, процвітання, Божої благодаті та світлих надій на майбутнє!

Україна у нас одна. Ми є українці. Ми є велика нація. Будьмо разом! В єдності наша сила!

З правдивою повагою

Ваш Михайло Поплавський

Святкування Масляної з Михайлом Поплавським

На фото (зліва направо): голова Макарівської райдержадміністрації Олександр Куцик, депутат Київської обласної ради Михайло Поплавський, голова Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк з макарівчанами.

У день Масного пущення в Макарові проводжали зиму та зустрічали весну. На центральній площі селища за найкращими народними традиціями відбулося районне свято «Масляна».

Вир свята відразу захопив жителів Макарова та району.

Розпочалося дійство з виступу фольклорних колективів. Запальні самодіяльні музичні колективи Макарівщини «завели» народними мелодіями не тільки молодь, а, навіть, бабусь та дідусів, які не втримались і почали пританцювати та водити хороводи. За обрядом цьо-

го дня, звичайно, спалили солом'яне опудало «Марени».

Гуморесками, жартівливими приказками та примовками на виставку-ярмарок народної творчості запрошували колоритні молодички. Кожне село Макарівського району представило на святі розмаїття виробів народних умільців, національних сувенірів та місцевої промислової продукції.

Звісно ж, не обійшлося без традиційних смакувань! Млинці на Масляну є обов'язковою стравою. Вони символізують народження весняного сонечка. Рум'яними налисниками

з домашнім сиром, медом, варенням, щедро приправленими сметанкою, пригощали всіх на святі кухарі мережі еко-ресторанів «Батьківська хата».

Також на свято завітали почесні гості - голова Київської обласної державної адміністрації Анатолій Присяжнюк та депутат Київської обласної ради Михайло Поплавський. Жителі Макарова радо зустріли гостей, віншували їх, дарували народні пісні під акомпанемент троїстих музик та пригощали смачними млинцями, варениками й іншими стравами української кухні.

Разом з макарівчана-

ми Масляну святкували й зірки української естради. Своїх улюблених і добре знаних артистів - фіналіста телепроекту «Шанс» Володимира Рибчука, заслужених артистів України Андрія Князя та Петра Чорного - глядачі зустрічали і проводжали гучними оплесками.

Зі сцени центральної площі всіх, хто прийшов чи приїхав на Масляну, із святом приходу весни привітали голови Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк, Макарівської райдержадміністрації Олександр Куцик, Макарівської райради Віктор Гудзь та Макарівської

селищної ради
Олександр Іва-
щенко, народний
артист України
Михайло Поплав-
ський.

«Такі народні гу-
ляння зближують
і згуртовують лю-
дей. На святі мене
найбільше вразив
оптимізм, радісний
настрій та безмеж-
ний талант жителів
Макарівського ра-
йону. Вони пораду-
вали нас широким
фольклорним роз-
маїттям Київщини-
найталановитішої
області України», -
сказав Анатолій
Присяжнюк.

Михайло Попла-
вський подякував
усім присутнім за
запрошення і також при-
вітав макарівчан зі святом
щирими словами: «Свято

динам здоров'я, щастя,
незгасаючого оптимізму
і процвітання. Українці -
великий народ! В єдності

подарував усім присут-
нім кращі зі своїх хітів:
«Юний орел», «Червона
рута», «Кропива», «Бань-

сльози. Цією зворушли-
вою піснею Михайло По-
плавський завжди низько
вклоняється всім мате-
рям України. Михайло
Михайлович схвильо-
вано звернувся до всіх
присутніх: «Бережіть
батьків! Частіше приїз-
джайте до них, адже ко-
жен ваш приїзд продо-
вжує їх життя на кілька
років».

Логічним продовжен-
ням «Маминої череш-
ні» стала пісня-посвята
«Батько». Нею Михай-
ло Поплавський віддав
шану чоловікам-бать-
кам, які щодня благо-
словляють своїх дітей
на щасливу путь.

Завершилось свя-
то патріотичною
піснею «Україна» у
виконанні народно-
го артиста України
Михайла Поплавського

та зірок української естра-
ди, яку підхопили всі при-
сутні на святі.

Масляної - це свято, що
несе з собою світлу ра-
дість, віру та надію на кра-
ще майбуття. Зичу всім
макарівчанам та їхнім ро-

наша сила! Кохаймося і
посміхаймося! Нас укра-
їнців має бути 100 мільйо-
нів!».

Михайло Михайлович

ка», «Сало», «Борщ»,
«Варенички мої».

Коли лунала пісня «Ма-
мина черешня», то у ба-
гатьох на очах забриніли

Дмитро ПАСІЧНИК

Фоторепортаж з Масляної

Гуляй, Масляна,
як треба,
Не забудемо
ми тебе!
І млинці твої
в сметані,
і вареники гречані!
Ти співай, моя
родино, щоби жито
уродило!

Масляна! Масляна!
Масляна!

Не давайте суму жити, -
Усміхайтесь повсякчас!
Для розваги і розради
Масляна - найкращий час!

Михайло Поплавський: «Я хочу, щоб в Україні стало модно бути українцем!»

Чомуś мені здається, що цю людину якось особливо Вам представляти не потрібно, що з цією людиною Ви вже досить близько знайомі, ну, принаймні, так здається, правда?

Так, Михайло Поплавський – відомий ректор, артист, ділова людина - з одного боку не потребує якогось особливого представлення, але... є інший бік, інший ракурс, інше розуміння!

Для дуже-дуже багатьох людей Михайло Поплавський сьогодні (попри всю неоднозначність ставлення до нього!) – приклад свободи волевиявлення, свободи мислення, свободи дій.

І якщо десь за океанами є мрія американська, то Михайло Поплавський - з тих небагатьох, хто тут, поруч з нами, здійснив мрію українську! І, до речі, продовжує це робити..!

- Розкажіть про Ваше дитинство...

- Я був дуже балуваною дитиною, адже у батьків до мого народження померло

двоє дітей. Бабусі мене на руках носили та через вікно передавали. Боялися, щоб я не помер. Особливо переживав тато, бо я був батьковою надією продовжити рід Поплавських. Разом з нами на одному подвір'ї жили бабуся з дідусем. Дідусь Роман Пахомович був інтелігентною людиною, інженером на цукровому заводі в Ульяновці. Завжди їздив на велосипеді в білому костюмі та капелюсі. Штани, щоб не замарати, він прикріплював прищепкою збоку. Коли я був малий, він садив мене на велосипед і разом ми їхали, не зупиняючись, 7 км до Ульяновки за хлібом. До речі, велосипед тоді був великою рідкістю, майже як «Мерседес» сьогодні в селі. І дідусь довіряв його тільки мені, навіть змащувати дозволяв. Бабуся завжди частувала чимось смачненьким. І досі не можу забути вареники, пиріжки, бублики та інші кулінарні витвори бабуні Наді. Особливо я любив такі маленькі варенички з вишнями та со-

лодким сиром, бо завжди був солодкоїжкою. Мабуть, ще десь з дитинства в мені живе ресторатор і шеф-кухар. І, до речі, «фішка» мережі еко-ресторанів «Батьківська хата» - 50 видів вареників, скоріше – пам'ять про бабусині маленькі варенички, що аж світилися від домашнього масла та гарного тіста.

- Пам'ятаєте своїх перших вчителів?

- Моя перша вчителька - Оріся Архипівна. Вона до мене ставилася дуже приязно і вгледіла в мені хореографічні задатки. Вже у першому класі я танцював на День Перемоги матроське «Яблучко» з виходом. Зал дуже аплодував і ці оплески ще досі мене надихають на нову творчість. Мій улюблений вчитель – Валентина Іванівна, викладач української мови. В 4-ому класі я залицявся до її доньки, своєї однокласниці Ніни. Та й взагалі був хуліганом. А Валентина Миколаївна завжди питала, скільки поставити: 4- чи 3+, і я відповідав, що

4-, адже знав, що мінуси не ставляться, а батькам потрібен був гарний табель.

- Кого вважаєте вчителем по життю?

- Діда Романа Пахомовича. Дід був для мене ідеалом. Він формував мене як особистість, світ я сприймав і досі сприймаю через його філософію. Поки мати й батько працювали, дід робив зі мною уроки, вчив життю.

- Кажуть, що українське село вимирає. Яка Ваша думка?

- Перш за все, я хочу сказати, що на даному етапі розвитку країни, українське село переживає не найкращі часи. Успішність його полягала завжди у працьовитості, волі, стійкості духу і організації кожного селянина. Розвиваючи своє власне, або ж колективне господарство, фермер доповнює та забезпечує багатство села. У своїй справі кожна людина хоче досягти успіху та певних перемог, але, щоб розпочати свою господарську справу, необхідно мати вдалу ідею

та фінансову підтримку. Переконаний, що держава повинна фінансувати конкретного фермера, а не давати гроші усім і водночас нікому.

- Який шлях розвитку, на Вашу думку, повинна сьогодні обрати Україна?

- На мій погляд, Україна має обирати лише український шлях. І сьогодні державу врятує село. Адже скільки років саме земля давала розквіт країні. Також потрібно підтримувати та формувати малий і середній бізнес. Тож, думаю, ми на правильному шляху.

- Як депутат Київської обласної ради, чим опікуєтесь на Київщині?

- Зараз проходять відбіркові тури дитячої програми «Крок до зірок». Ми разом з губернатором Анатолієм Присяжнюком вболіваємо, щоб максимальна кількість дітей з Київщини потрапила на цей конкурс, спробувала свої сили та продемонстру-

приклад іншим депутатам. Окрім цього конкурсу працюємо над тим, щоб розвивалася сільська культура, фольклорні колективи сіл та невеликих міст. На мою думку, Київщина – найталановитіша область України.

- Київська обласна адміністрація підписала угоди з деякими всеукраїнськими вишами про безкоштовне навчання дітей, які мешкають на Київщині. Київський національний університет культури і мистецтв входить в їх число?

- Так, входить. Дуже багато дітей з Київщини навчаються у нас безкоштовно. В 2011 році Київщина вийшла на перше місце по набору студентів на бюджет в КНУКіМ. Як депутат обираю та голова комітету з питань культури і освіти, моє завдання – максимально сприяти навчанню талановитих дітей Київщини. На зимових канікулах ми зро-

тисяч школярів побувало на святі.

- Участь у програмі «Шеф-кухар» Ваша ідея?

- Коли на Перший Національний прийшла керівна молода креативна команда, вона вирішила зробити новий формат кулінарної програми. Мені запропонували взяти в ньому участь і я, звісно ж, погодився, бо люблю куховарити. На передачу запрошую шеф-кухарів з регіонів, які допомагають готувати страви, та гостей-зірок, які куштують наші кулінарні шедеври. Взагалі, у нас працює ціла команда фахівців, але усі рецепти я підбираю сам.

- Що нового у творчих планах?

- Найближчим часом на одному з українських каналів проведемо довготривалий телемарафон української пісні. Плануємо увійти до Книги рекордів Гіннеса. Разом з фотохудожником

- Ваша синівська любов до матері – приклад для усіх українців. Скільки пісень Ви присвятили мамі?

- Багато! Серед них – «Росте черешня в мамі на горі», «Здрастуй, рідне село», «Дорогі мої батьки», «Ода матері». Мама знімалася у більшості моїх кліпів.

- Яку пісню Ви найчастіше виконуєте на концертах?

- На концертах у мене завжди є родинний блок. Співаю пісні, присвячені мамі, батькові та сину.

- Маму часто запрошували до Києва?

- Так, але вона нечасто приїжджала. Найбільше – три дні в столиці витримувала. Все казала, «люди тут як мурашки бігають, як же ти тут живеш, Мішо?»

- Раніше Ви кожні вихідні навідувались до мамі в село Мечиславку на Кіровоградщині...

- Мамі не стало на 87 році життя і це велика втрата для мене. Вона була моїм найкращим другом і першою порадицею. Щосуботи я приїздив до неї, ночував, ми до ранку могли розмовляти: я пригадував дитинство, читав на мамине прохання листи, котрі надсилали нам люди, дізнавався про всі новини на малій батьківщині... Поки мама жива, ти все ще дитина, а коли її не стало – все змінилось. Раніше я був ще сином, а тепер – тільки батько. Я найстарший в родині Поплавських, і якщо до цього всі – мій брат, його діти і діти покійного молодшого брата – хилилися до мамі, то тепер хилиються до мене.

- Ваше життєве кредо?

- «Якщо тобі зробили зло, зроби у відповідь добро!», – так казав мій дід і так живу я.

- Ваші побажання читачам «Макарівських вістей»...

- Хай у серці і душі кожного завжди буде весна. Будьте оптимістами! Кохайтесь та посміхайтесь! Любіть свою країну. Я хочу, щоб в Україні стало модно бути українцем!

Олександра ВОЩИНА

вала таланти. Багато минулорічних переможців нашої програми – мешканці Київщини з унікальними головами та творчими здобутками. Більше того, Анатолій Присяжнюк взяв шефство над кількома талановитими дітьми, чим показав гарний

приклад «дні відкритих дверей» в університеті і запросили випускників шкіл з усіх районів Київщини. Для наших гостей ми організували екскурсію по університету та святковий концерт за участі студентів і випускників нашого закладу. Більше шести

Василем Пилип'юком готуємо книгу «Михайло Поплавський: «Здрастуй, рідне село!» про мої рідні місця на Кіровоградщині. Збираємо архівні дані, спілкуємося зі старожилами, піднімаємо величезний інформаційний пласт.

«Масляна, Масляна, яка ж ти мала... Якби тебе сім неділь, а посту одна!»

Масляна – це підготовчий тиждень до Великого посту, який за християнським каноном присвячений примиренню з ближніми та вибаченню образ. Це час, який слід провести з рідними, друзями в атмосфері добротності. Як ресторатор та ведучий кулінарного шоу «Шеф-кухар країни» хочу поділитися з Вами рецептами домашніх пісних страв, які традиційно готуються в родині Поплавських.

Вареники з капустою та грибами

Капуста квашена - 1500 г
Цибуля ріпчаста - 100 г
Олія соняшникова - 100 г
Сіль - 5 г
Морква - 300 г
Перець чорний мелений
Цукор - 8 г
Шампінйони - 400 г

Спосіб приготування начинки:

Квашену капусту віджимаємо від соку, даємо їй стекти, щоби зовсім позбулася води. Миємо та обчищаємо шампінйони, дрібно нарізаємо їх. На дрібну тертку тремо моркву. Ріпчасту цибулю нарізаємо дрібною соломкою. Моркву та цибулю обсмажуємо на олії, додаємо цукор, перець та сіль. Тепер можемо вже додавати квашену капусту та гриби, щоби обсмажити все разом. Капуста має стати м'якою, тому час від часу куштуємо її на смак.

Юшка грибна з галушками

Цибуля ріпчаста – 40 г
Морква – 40 г
Олія соняшникова – 10 г
Галушки – 100 г
Гриби білі сушені – 60 г
Сіль
Лавровий лист
Перець чорний мелений
Зелень (кріп, петрушка)

Спосіб приготування:

Спочатку заздалегідь готуємо галушки. Для цього: просіюємо борошно, додаємо яйце, сіль, замішуємо круте тісто, даємо йому полежати, «подихати». Формуємо з тіста тонкі смужки, нерозкачані ковбаски. Нарізаємо з них дрібні галушечки, які виходять трішки продовгуватими, схожими на вушка. Притрушені борошном, вони стоять і чекають свого часу.

А нам треба зварити грибний супчик без м'яса. Для нього беремо сухі білі гри-

би, замочуємо у воді і тримаємо годину-півтори, щоби набухли. Потім варимо, кип'ятимо півгодини у підсоленій воді. Після кип'ятіння промиваємо під проточною водою. Воду виливаємо, вона нам більше не знадобиться. Чисті гриби нарізаємо середніми шматочками, знову заливаємо водою і варимо хвилин 15. Супчику потрібна засмажка. Для неї ріпчасту цибулю нарізаємо кубиками, моркву тремо на крупну терку і це смажимо на олії. Коли грибні шматочки зварилися, кидаємо у киплячу воду галушки. А як тільки готові галушки почали спливати, додаємо в бульйон засмажку. Солимо, перчимо. Подаючи до столу, посипаємо зеленню.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. За точність викладених фактів відповідальність несе автор, за достовірність інформації в оголошеннях - рекламодавець. Листування з читачами - на сторінках газети. Редакція не рецензує матеріалів і рукописів не повертає.

© - на правах реклами

«Макарівські вісті»
- громадсько-політична газета.
Засновники - Макарівські районна державна адміністрація,
районна рада, трудовий колектив редакції.
Адреси: 08000, смт.Макарів Київської обл.,
вул. Фрунзе, 30, вул. Пушкіна, 3.

Свідоцтво про реєстрацію №203, серії КІ від 24.03.1997 року.
Індекс видання 61291. День виходу газети - п'ятниця.
Газету набрано і зверстано в редакції газети
«Макарівські вісті».
Віддруковано у друкарні «Інтерекспресдрук»
03134, м. Київ, вул. Сім'ї Сосніних, 3.
Тираж: 15000, зам. Спеціальний випуск -
не для поширення по передплаті та продажу

Адреса редакції: 08000, смт. Макарів Київської обл.,
вул. Пушкіна, 3.
Телефони: (код 04578) редактора - 5-13-44;
відділу суспільно-політичного життя, бухгалтерії - 5-14-98,
листів та масової роботи - 5-15-30,
з питань реклами та оголошень - 5-14-98 (факс).
E-mail: makariv_visti@mail.ru

Редактор
Петро СУХЕНКО.